

SOVJET-ESTLAND

Organ för Estlands Kommunistiska (b) Partis Läänemaa länskommitté.

Nr. 11

Lördagen den 28 december 1940

Pris 8 kop. (6 sent).

Låt oss den 12 januari till SSSR-s Översta Råd välja våra bästa söner och döttrar!

Intelligensen tillsammans med arbetarna och bönderna till valen

Estlands arbetande intelligens går enhälligt tillsammans med arbetarna och bönderna till valen. Detta sker ej endast som pliktuppfyllelse utan som uttryck för brytningen med den bourgeoisliska ordningens förtryckningspolitik mot den arbetande intelligensen, med korporanternas supkultur och med "kusin-politiken".

I SSSR-s parlament se vi ärevärdiga vetenskapsmän, skriftställare och skådespelare, bredvid arbetare

bönder och representanter för Röda Armén. Sådant är förhållandet endast i SSSR. Där väljas de bästa från alla fack till parlamentet där de kunna sätta in sina kunskaper vid ledningen av statens och sitt folks öden.

De förestående valen äro en stor historisk händelse för såväl intelligensen som det övriga arbetande folket och därför kommer även den att med god vilja gå till valurnan.

Kandidaten till SSSR-s Översta Råd i valkrets 695 kamrat Vares, Johannes

Kamrat Joh. Vares' biografi

Kamrat Johannes Vares föddes den 12 januari 1890 på gården Kileas i Heimtala socken i Viljandimaa som son till en lantbrukare med medelstora hemman. Hans föräldrar ville, att han skulle studera till präst, men han hade själv inget intresse för detta kall. Han besökte nu Heimtala kommunskola 1899—1901, vilken han avslutade på två år. Även Viljandi sockenskola avslutade han på två år 1901—1903.

Under ferierna hos sina föräldrar gjorde han sina första blyga litterära försök.

1904 inträdde Johannes Vares i Pärnu gymnasium. Här var hans största intresse till en början främmande språk, framför allt franska, men snart började han allt mera intressera sig för politiska problem och litterära frågor.

Med 1905 års revolutionshändelser, vilka gävo eko även i Pärnu, kommer J. Vares att få upp ögonen för det sociala livet. Även han blev smittad av revolutionsandan, och revolutionärernas paroller väckte hos honom begärsträng. Oppositionen mot alla borgerliga traditioner vaknade i honom, och han började intressera sig för i skolan förbjuden litteratur och verksamhet.

I gymnasiet högsta klasser hörde J. Vares till en hemlig elevsammanfattning "Den vetenskapliga litterära internationella cirkeln", vilken redigerade den hektograferade ryskspråkiga tidskriften "Molodaja zhizn'" ("Ungt liv"). Där publicerades även en del av J. Vares tidigaste poetiska försök. Ett exemplar av denna tidskrift kom polisen i händer och från Riga kom en gendarm för att

undersöka saken. Då man lätt igenkände J. Vares karakteristiska handstil, blev han inkallad till förhör. Sina kamrater förteg han och tog ensam skulden på sig. Han hade nu fått lämna skolan, om ej den frivilliga rektorn gett honom möjlighet att absolvera mogenhetsexamen. 1910 tog han även sin examen med ovanligt goda betyg. Men han deltog ej i de traditionella studierna vid detta tillfälle utan skänkte trotsigt summan som reserverats därför för nykterhetspropaganda. J. Vares förblir det korporatiska universitetet i Tartu och far till det avlägsna Kieveks universitet.

Under en gatudemonstration 1910 med anledning av L. Tolstois död råknade J. Vares ut för kosackerna. Han fick med en tung piska flera slag över ryggen. Han förföljdes av en ryttare ända fram till trappan och undkom endast med möda att bli arresterad.

När J. Vares avslutat universitetet, mobiliserades han och sändes till fronten som läkare i den zaristiska armén.

Efter den stora Oktoberrevolutionen 1917 kommer J. Vares till Estland och intages där 1918 i den estniska armén. Under den tyska ockupationen arbetar han som läkare i Pärnu, hela tiden under bevakning. När ockupationsstrupperna lämnat Estland, mobiliserades han som äldre militärläkare i Tallinns fästnings artilleriavdelning. Senare överflyttades han till det 9. regementet. Det estniska befälet var alltid mistänksam mot J. Vares på grund av hans vänliga inställning till de fattigare folkskikten.

Efter krigets slut slår sig J. Vares ned som privatläkare i Pärnu. Där har han arbetat i 20 år, av dessa 15 som sjukvårdskassans läkare. J. Vares vann stort medhåll hos det arbetande folket, emedan han alltid var förekommande och vänlig mot dem, som kommo ur de fattigare folkskikten. Under hela denna tid visade han sin opposition mot alla det borgerliga Estlands regeringar såväl i dikt som handling. Han hade alltid intima förbindelser med den vänsterorienterade intelligensen och arbetsrörelsens män — bolajevikerna. Han är en av den litterära slaggruppen "Tarapitas" grundare och senare den ledande kraften i upprepade aktioner på intelligensens arbetsfält. J. Vares har skrivit en rad sociala broschyrer, dragande med sig andra författare. Bland dessa broschyrer märkas "Vastuturikkal ajal" ("Under den ansvärsfulla tiden") (mot Vapsisterna) "Ring i", "Hispania tule", ("I den spanska elden") osv. osv. J. Vares har arbetat mycket på det skönlitterära området. Hans produktion bär en optimistisk prägel och speglar det arbetande folkets liv och kamp. De flesta av J. Vares' (Barbarus') diktsamlingar äro riktade mot den gällande kapitalistiska ordningen och de imperialistiska krigen. Naturligtvis kunde skalden icke skriva öppet mot kapitalismen, men hans

skarpa satirer och anspelningar, i vilka en kritik av den kapitalistiska ordningen låg dold, samlade bildade revolutionärt tänkande och arbetare kring revolutionsfrågor.

Vid brytningen under revolutionen den 21 juni ställde sig J. Vares utan tyckan bland den arbetande befolkningen och började ett aktivt deltagande i det socialistiska uppbyggingsarbetet i ESSR. Efter det den borgerliga ordningens plutokratiska klockregering störtats, utnämndes J. Vares till premiärminister. Under hans ledning började den nya regeringen genomföra stora reformer i det arbetande folkets intressen. Kamrat Vares valdes av det arbetande folket till den nya riksdagen, där han, när riksdagen ombildades till ESSR-s Översta Råd, valdes till ordförande för ESSR-s överpresidium. Med J. Vares i spetsen begav sig ESSR-s Riksdags delegation till Moskva för att överlämna det arbetande estniska folkets vilja och önskan om anslutning till Sovjetunionen till SSSR-s Översta Råd. Kamrat J. Vares är sedan i juni 1940 Estlands Kommunistiska (bolajevistiska) Partis medlem.

Kamrat J. Vares är den bästa sonen av det arbetande estniska folket, trogen kommunismens sak och Lenin-Stalins Part.

SSSR-s Folkkommisariats beslut

29 november 1940

För att stifta nödvändig ordning vid Baltiska kusten och på dessa öar som tillhör ESSR, beslutar ESSR-s Folkkommisariat om förbudna områden samt inrese- och vistelsetillstånd i dessa:

1. Förbudna områden äro Öarna: Ösel, Dagö, Runö, Aburka, Käno, Moon, Vormö samt halvön Baltischport ända till Vasalomma å, vägar: Pölküla — Madise och Laoküla — Kersalu, Türaa kustområde, Vitt och Murasti inberäknade, liksom öar längs hela kusten och i närheten av Ösel, Dagö, Moon och Vormö.

Inresa till dessa förbudna områden som nämnts i detta beslut första paragraf, är tillåten endast med speciella tillstånd, vilka utgivas av milismyndigheterna enligt medborgarnas ständiga vistelseort.

Personer, vilka kommenderas till förbudna områden antingen till tillfällig eller ständig tjänsteställe, få inrese- och vistelsetillstånd efter sin vistelseort, men endast på fordran av detta företag eller institution, från vilken personen ifråga kommenderas eller sändes till arbete i det förbudna området.

Inrese- och vistelsetillstånd till förbudna områden beviljas för en gångs in- och utresa åt gången, och för upprepade in- och utresor, vilka möjliggöra in- och utresor i obegränsat antal, men icke på längre tid än 3 månader, räknat från intygets utfärdelsedatum.

Vid ankomsten till det förbudna områdets föresedda bestämmelseort, äro personerna i fråga tvungna att registrera sig under loppet av 24 timmar hos kustbevakningens närmaste organ. På orter där sådana icke finnas, skall man infinna sig hos milismyndigheterna eller andra statsmyndigheter. Den registrerade personen är tvungen att framvisa förutom inrese- och vistelsetillstånd dokument som identifierar personen i fråga.

Vid utresa från förbudt område måste man utregistrera sig.

Hela den lokala befolkningen, som är bosatt inom det förbudna området är tvungen att inom loppet av en månad framvisa sina pass hos milismyndigheterna för att få dessa stämplat med speciell stämpel. Ifrågakavande stämpel utgör grunden för in- och utresor samt för vistelse i de i stämplens betecknade områdena och punkterna. Några andra dokument fordras icke av dessa personer som äro bosatta inom det förbudna området. Sådana personer som sakna pass, äro tvungna att utfordra sådana pass eller provisoriska intyg försedda med porträtt och motsvarande stämplat.

Militärer vilka kommenderas till ett förbudt område, genomsläppas vid framvisande av kommenderingsbetyg eller permisjonsbiljetter.

Militärens familjemedlemmar som resa till förbudt område, släppas igenom vid framvisande av dokument som utfärdats av regementet eller av milisen, där familjefadern tjänar.

2. Personer som ha sin ständiga vistelseort eller sådana som ha sina arbetsplatser inom sådana områden som nämnts i detta beslut, skola ha sina intyg till handa senast till dagen för detta besluts ikraftträdande.

II Bihållningen av båtar och sjöfartsordningen i Flaska Viken.

1. Alla fiske-, jakt-, sport- och lustbåtar (motorbåtar, skonorter och andra båtar) oberoende av storlek, tonnago och hästkrafter, som segla i Flaska Viken, skola registreras hos de lokala myndigheterna eller hos hamnförvaltningarna, där sådana finnas.

De lokala myndigheterna eller hamnförvaltningarna äro tvungna att utgiva för varje registrerad båt motsvarande intyg och nr. beträffande rättighet att äga båt.

2. Efter det båtagarna registrerat sina båtar och erhållit intyg av de lokala myndigheterna eller hamnförvaltningarna, äro de tvungna att omedelbart registrera hos kustbevakningen efter sin vistelseort.

3. Invånarna äro tvungna att hålla sina båtar på platser som äro anvisade av kustbevakningen, liksom vid utfart äga de hålla sig efter kustbevakningens befallningar vid in- och utfart.

Att hålla båtar, liksom att lasta och lossa dessa, samt att påbåda människor och landa på andra platser än som äro föresedda av kustbevakningen är förbjudet.

4. Hamnarna skola enligt förordning vara inrättade, omringade och bevakade av båtagarna själva.

a) Ägarna fördrätta personligen vakt, enligt överenskommen ordningsföreläggelse eller

b) anställa de avlönade vakt. Alla båtar skola under den tid de stå i hamn vara låsta.

5. Alla de båtar som omnämnts i avdelning 1 ha lov att färdas för fiskeekonomiskt- och vetenskapligt ändamål inom en 2 mil bred remsa under loppet av varje dygn. Lustresor och sportfartyg få emellertid färdas endast under dagen, inom gränserna av en 3 mil bred remsa, föresedda med tillstånd av kustbevakningen.

6. Alla båtar måste vara försedda med nummer och i aktern med en

flagga. Båtagarna eller kaptenerna måste bära på sig intyg som berättigar till att äga båt. Personer ombord på båten måste vara försedda med personliga dokument (pass eller något intyg som kan ersätta detta) och med tillstånd till utfart av kustbevakningen.

7. De som önska överskrida den föresedda gränsen vid de i punkt 6 omnämnda fallen, måste ha särskilt tillstånd av kustbevakningen.

8. All in- och utfart med båtar sker i närvaro av kustbevakningens representant.

9. Alla utländska krigs- och handelsfartyg som färdas inom ESSR-s territorialvatten äga att handla enligt internationella fördrag och sjöfartslagar samt enligt SSSR-s rådande lagar.

10. Jakt på Flaska Vikens kustområde, vatten och öar, fränsett förbudna områden, är tillåten på platser och tid som bestämts av kustbevakningen. Utgivandet av jakttillstånd ombesörjer endast kustbevakningen.

11. Vid varje särskilt fall skall personen som ämnar jaga, meddela kustbevakningen om tiden och platsen för densamma samt tiden för jaktens avslutande.

12. Kontrollen för verkställandet av detta beslut, påläggs kustbevakningsmyndigheterna, milisen och lokala ambetsinstitutioner.

Personer, som överträda förordningarna i detta beslut, eller med vett och vilja ej efterträda dessa straffas med fängelse från 1 månad till 3 år eller med böter från 100.— till 2000.— kronor.

Detta beslut ikraftträder den 12 dec. 1940.

ESSR-s Folkkommisariats ordförande J. LAURISTIN.

ESSR-s Folkkommisariats sakkörvare H. HABERMAN.

I Läänemaa 115 agitationspunkter.

För att genomföra valkampanjen på ett framgångsrikt sätt, har man i Läänemaa grundat agit. punkter i varje avdelning, tillsammans 115 punkter. Enligt vad vi erfart från agitationcentralet, utföra en del av dessa en särskilt intensiv verksamhet. Så har t. ex agit. punkten vid Vaimõisa folkskola, Märjamaa, blivit populär i hela valavdelningen. Lantarbetarna och lantbrukarna komma gärna till agit. punkten för att höra förklaringar och föredrag om konstitutionen, valförordningen och om aktuella dagsfrågor. I agit. punkten finns även en radioapparat.

Agit. punkten i Kildeva, Ridala, och agit. punkten i Emmaste på Dagö ha arbetat tillfredsställande. I den sistnämnda har läraren H. Noor varit särskilt aktiv. Kamrat H. Noor har även hållit flera belysande föredrag utom sin egen valavdelning.

På somliga ställen ämnar emellertid agitationsverksamheten övrigt att önska. Agit. punkternas ledare och organisatorer ta inte sin uppgift med allvar. I Asuküla fanns hittills inga lokaler för agit. punkten, varför även arbetet haltar där.

Glöm icke att förnya prenumerationen på Sovjet-Estland för 1941!

plats. Självt är han sysselsatt med att fläta korgar, medan husmodern spinner lin och barnen leka på golvet. Till min stora glädje ser jag kamrat Stalins bild på väggen omgiven av granriskransar.

Jag sätter mig på stolen och börjar samtala med husfadern. Först går vårt samtal trögt och husfadern betraktar mig ofta misstänksamt, men snart blir han öppenhjärtig och börjar berätta om sina förhållanden. Han är fiskare och det har varit ganska svårt att få uppehälle åt familjen. Ofta har han varit tvungen att sälja fisken till halva priset åt uppköparna — spekulanterna. Dessa stå ofta i förbund med varandra, och när det inte finns någon representant för myndigheterna närvarande, slå de fiskpriset ner med 5—50%. Men efter 21-junirevolutionen, vilken han hade mottagit med stor glädje, var det slut med dessa spekulationer. Nu säljer man åt staten fisken och får ett säkert och garanterat pris för den. Han har alltid varit en ivrig anhängare av marxismen och har varit utsatt för förföljelse från den borgerliga regimens sida. Han är nu medlem i Lantarbetarnas Fackförening (Ü. M. O.) och hoppas snart få inträda i Kommunistiska Partiet. Han är mycket intresserad av grundandet av fiskarearteller och frågar mig allt möjligt om dessa. Jag försöker besvara hans frågor, så gott jag kan.

Vi diskuterade länge förändringarna i samband med det arbetande folkets tillträde till makten, och när jag gick var det med en känsla av tillfredsställelse över att ha träffat en ärlig och uppriktig människa. M.

På Nuckö

Det är en disig och råkal novemberdag. I Hapsals gamla-hamn står en grupp män och samtala med varandra. Vid närmare betraktande av dem se vi, att det är en vormsöbo och en nucköbo. Samtalet rör sig om de nya förhållandena. En av dem säger: "Nu är det slut med fiskepekulationen. Man behöver inte mera sälja fisken till uppköpare och bli dragen vid näsan av dem."

"Ja", säger en annan, "så var det även med jorden. Jag arrenderade en liten jordbit av en storbonde och måste betala hög ränta för den, men efter agrarreformens genomförande blev jag ägare till denna jordbit och nu behöver jag inte mera betala någon ränta för den."

Tiden är inne för båtarnas avfärd. Männen taga hastigt adjö av varandra, medan de samtidigt uttrycka sin förhoppning om att en bättre framtid skall gry för dem nu, sedan det arbetande folket kommit till makten.

Jag går ombord på Nuckö-båten och sätter mig i aktern. I mitt stilla sinne tänker jag på människors hjärtliga avsked och de förhoppningar de hyste. Det var män, som hade provat livets hårdhet och som ofta hade sett sina förhoppningar gåckade. Det var starka, viljekraftiga män, och jag var säker på, att framtiden inte skulle gåcka dem mera.

Jag störes i mina drömmar av att kaptenen på båten kommer att ta upp överföringsavgiften.

Efter en kvarts timme anländer vi till Österby brygga. Kusten är här låg och naken. Jordmänen består av sand och grus som överallt i svenskbygden. Österby by ligger ca 1 km. från bryggan och består av ett 30-tal gårdar. Huvudgatan, vilken går tvärs igenom byn, är ganska smutsig och det händer ofta att galoscherna stanna kvar i smutsen så man blir tvungen att ta dem i händerna, om man vill ha dem med sig.

Jag stiger in i en grå liten stuga. Husfadern granskar mig forskande från topp till tå och ber mig taga

Tusentals skogsarbetare behövas

Arbetarnas löne- och bostadsförhållanden samt sociala betingelser betydligt förbättrade.

En av det borgerliga Estlands mest brännande frågor var anskaffandet av skogsarbetare. Emedan skogsarbetarnas förtjänstmöjligheter voro långt ifrån lysande, bostäderna och matfrågan lämnade mycket övrigt att önska, var det ju slående naturligt att arbetet i skogarna ej var avhållit och skogsindustrin alltid klagade över brist på arbetskraft.

I det nya socialistiska samhället måste vi ännu under många år lösa dessa sår som tillfogats oss av det kapitalistiska samhällskicket. Även för närvarande råder det brist på skogsarbetare trots att Sovjetregimen och ESSR:s Skogsindustri gjort betydligt förbättringar av skogsarbetarnas läge. För närvarande äro 16.000 arbetare över hela landet sysselsatta med skogsavverkning, men för att framgångsrikt kunna fylla arbetsprogrammet behöva vi minst 20.000 arbetare.

Estlands Skogsindustrier ha vidtagit alla åtgärder för att kunna genomföra programmet: arbetarnas löner ha höjts, normerat dagstraktamente, o begränsat ackordarbetsystem och arbetspremier med förebild från Sovjet ha införts, arbetarnas bostads- och sociala förhållanden ha förbättrats o. s. v.

Under år 1941 skola 200 nya baracker uppföras, varigenom arbetarnas bostadsproblem fullständigt lösas. För närvarande förfärdigas i Estlands Skogsindustriers verkstäder i Tallinn och i Tartu 10 monterbara baracker, vilka utsändas till de större skogsdistrikt.

Fem ha redan utsänts. Barackerna äro av 2 typer: för 16 och 32 män.

Även anskaffandet av madrasser, sängluckor, kuddar och lakan har ombesörjts. 300 madrasser ha redan utsänts till distrikten. 5000 sängluckor och 10.000 lakan komma snart till distrikten.

Presenningshändskar, efter vilka behovet är stort, komma att distribueras 10.000 par och presenningsstrumpor 5.000 par. Dessa tillverkas för närvarande.

Särskilt aktuell är frågan om anskaffande av skodon och läder. Delvis har bristen på skodon redan avhjälpas.

1.000 par arbetsskor ha sända till skogsdistriktet och anskaffandet fortsätter oavbrutet.

Emedan efterfrågan på skodon är stor förses i främsta rummet de arbetare, som premierats på skogsavverkningsstävlingar och äldre arbetare i branschen. I annat fall skulle det kunna hända, att en bonde för ett par dagar kommer i arbetet endast för att få skodon.

Flera distrikt ha även redan förses med sulläder. I dessa dagar utsändas till förstärkt distriktet sulläder för 500 skor.

Fördrän på "skulder" hoppas man kunna fylla i full utsträckning — d. s. 11.000 par. Så stort kvantum har nämligen Estlands Skogsindustrier beställt "skulder" (läder till låtta skor).

Vidare ägnas stor uppmärksamhet åt arbetarnas kosthållsfrågor. Ar-

Den Baltiska Flottans hjältar fördes till sitt sista vilorum

Lördagen den 22. dec. överflyttades från Nargö stoffet av de 36 tappra röda flottister från slagkeppen "Spartak" och "Avtroil", som 1919 fallit offer för de vitas bödler.

De 36 kistorna stå uppställda i väntrummet i Tallins hamn. Ett nytt led av den baltiska flottans matroser och officerare ge sin tappra föregångare den sista ärebetygelsen.

Redan tidigt på söndagmorgonen syntes i Tallins hamn medlemmar av EK(b) Partis Centralkommitté, av Presidiet för ESSR:s provisoriska Översta Råd, kommandörerna från Röda Flottan och Röda Armén samt representanter för fabriker och sociala organisationer med röda flaggor i sorgflor för att följa stoffet av Baltiska Flottans hjältar på den sista färden.

Kl. 11 bör man ut som den första stoffet av kamrat Pavlov — hjälten kommissarien från slagkeppet "Spartak" — och ställer kistan på kanonlavetten. Därefter följa de övriga 35 kistorna, som två och två ställas på bilar och övertäckas med röda flaggor.

Femtiotusen människor av Tallins arbetande befolkning följa sina hjältar till det sista vilorummet.

På graven restes en sten med inskriften "Här vilar stoffet av de 36 sjömän från slagkeppen "Spartak" och "Avtroil" som nedsköts på Nargö den 3-5 II 1919." Det estniska folket minnes sina hjältar, som kämpade för kommunismen under Lenin-Stalins flaggor. (ETA.)

tarna behöva ej mer bekymra sig för matlagning och städning. För varje grupp på 10 man (även för mindre med centralinstitutionens tillstånd) avlönar Estlands Skogsindustrier en hushållerska. Med arbetsredskap ha emellertid våra skogsarbetare ännu ej förses till full utsträckning. Yxor ha tillhandahållits från "Ilimaris-verken". Fabrikens produktion är låg och förmår ej tillfredsställa behovet. Vidare fylla Ilimaris-yxorna ej kraven för skogsarbete, utan äro snarare lämpade för snickare och byggnadsarbetare. Yxor och sägar ha beställts från Sovjet. Vi hoppas, att även denna fråga löses på ett tillfredsställande sätt, oavsett det att det behöves tusen och tiotusental av dessa arbetsredskap. Barkspadar och andra enklare

redskap förfärdigas i Estlands Skogsindustriens egna verkstäder i Pärnu. Och enligt arbetarnas utsagor äro dessa ej sämre än resp. fabriksprodukter, utan t. o. m. raka motsatsen.

För att kunna förse arbetarna med filar ha Estlands Skogsindustrier börjat köpa ihop använda filar. Efter det de omarbetats utdelas de åt arbetarna.

Av ovanstående framgår, att skogsarbetarnas läge i mångt och mycket förbättrats. Särskilt löneförhållandena borde betonas, ty lönerna ha höjts till Sovjets nivå och överstiga t. o. m. på sina ställen dessa normer. Till följd av detta är även stämningen bland arbetarna god och deltagandet i de socialistiska arbetstävlingarna synnerligen livligt.

Sovjetunionens statliga struktur

(Forts. från nr. 10)

Sovjetunionens Översta Råd väljes på fyra år av alla Sovjetunionens medborgare på grund av allmän, proportionell och direkt valrätt genom hemlig omröstning. Valen äro efter valdistrikt. Varje valdistrikt väljer en delegat.

Översta Rådet har en vidlyftig allmän fullmakt — det är det enda lagstiftande organet.

Översta Rådet representerar Sovjetunionen i dess internationella förbindelser med andra stater, gör avtal med dessa och stadfäster dem. Översta Rådet organiserar riksförsvaret och leder alla Sovjetunionens beväpnade krafter. Översta Rådet ser till, att Sovjetunionens Konstitution åtlides, mottager nya republiker till Sovjetunionens medlemmar, stadfäster ändringar av gränser mellan unionsrepublikerna, bildandet av nya krafter och oblasts samt grundandet av nya autonoma republiker. Översta Rådet stadfäster Sovjetunionens folkekonomiska förslag, den gemensamma statliga budgeten o. s. v. På ett gemensamt sammanträde av båda kamrarna bildar Sovjetunionens Översta Råd Sovjetunionens regering — Sovjetunionens Folkkommissariätsråd.

Sovjetunionens Översta Råd som valdes år 1937 på sju år, förtärlade och fattade på sina sessioner under

2,5 år följande viktiga beslut: Unionsrådets och Nationernas Råds mandatkommissioners anföranden över valresultaten i båda kamrarna; 1938, 1939 och 1940 års statsbudget, lagen om ratificering av Sovjetunionens internationella fördrag, lagen om ratificering av förbundet mellan Sovjetunionen och Tyskland angående nonaggressionspakten, Sovjetunionens regeringens inrikespolitik, lagen om förenandet av Väst-Ukraina och Väst-Vit-Russland med Sovjetunionen, lagen om ombildning av den autonoma sovjetrepubliken Karelen till sovjetrepubliken Finska Karelen, lagen om grundandet av Moldaviska Sovjetrepubliken, lagen om mottagandet av Litauen, Lettland och Estland till medlemmar i Sovjetunionen, lagen om allmän värnplikt o. s. v. Översta Rådet valde Presidiet, bildade Sovjetunionens regering — Folkkommissariätsrådet, och en rad kommissioner.

Översta Rådets Presidium valdes på de bägge kamrarnas gemensamma sammanträde.

Sovjetunionens Översta Råds Presidium sammankallar två gånger om året Rådet till session (utom de uttima), utlyser de nya valen, tolkar de i Sovjetunionen gällande lagarna och utger ukaser, verkställer på eget initiativ eller på begäran av någon unionsrepublik allmän folk-

omröstning. Mellan sammanträdena avskedar Översta Rådets Presidium och utnämner Sovjetunionens Folkkommissarier, utdelar ordnar och Sovjetunionens hedersmann, utövar amnestirättigheten, utnämner och omplacerar Sovjetunionens beväpnade krafter högre ledare, förklarar krig vid angrepp på Sovjetunionen eller vid nödvändighet att fylla internationella förpliktelser, utlyser partiell eller allmän mobilisation o. s. v.

I hela sin verksamhet är Översta Rådets Presidium underordnat Sovjetunionens Översta Råd.

Det högsta verkställande och ordnande statsorganet i Sovjetunionen är Översta Rådets Folkkommissariätsråd.

Sovjetunionens Folkkommissariätsråd är ansvarigt inför Översta Rådet och underordnat detta. Folkkommissariätsrådet leder folkkommissarierna och andra detta underordnade ekonomiska och kulturella företags arbete samt tarer i bruk medel till stärkandet av folkekonomi-planen, statsbudgeten och kredit-penningsystemet, o. s. v.

Folkkommissariätsrådet gör bestämmelser och ger anvisningar på grund av de gällande lagarna.

Sovjetunionens Folkkommissariätsråd leder dessutom de internationella förbindelserna, bestämmer det årliga antalet värnpliktiga, leder ord-

landet av landets försvarsmakter, vakar över säkerheten och skyddandet av statens intressen, och bildar vid behov kommittéer och utskott vid Sovjetunionens Folkkommissariätsråd på folkekonomiska, kulturella och militära områden.

Folkkommissariaten handla antingen i unionens eller de enskilda unionsrepublikernas intressen. Folkkommissariaten för hela unionen leda den motsvarande regeringsgrenen över hela landet. Försvarsfolkkommissariatet är t. ex. gemensamt för hela Sovjetunionen. Kommunikations-folkkommissariatet regerar över hela landets järnvägar. Utrikes-folkkommissariatet uppehåller förbindelser med utlandet å hela unionens vägnar.

Av folkkommissariat för hela unionen finns det 25: Försvars-, Utrikes-, Utrikeshandels-, Kommunikations-, Postens, Havsflottans och Insejöflottans, Kolfabrikationens, Naftafabrikationens, Kraftverkens, Elektricitetsfabrikationens, Svarta Metallurgiens, Färgade Metallurgiens, Flygfabrikationens, Kemiska Fabrikationens, Skeppsbyggeriets, Krigs-utrustningens, Vapenfabrikationens, Tungmaskinbyggeriets, Mellerta Maskinbyggeriets, Allmänna Maskinbyggeriets, Krigsflottans, Köpe- (Förbereidelse) Byggnads- samt Cellulose- och pappersbruks-folkkommissariatet.

(forts.)

Översikt från krigsfronten

Kriget i Albanien och Afrika

I Västöknen pågå redan 13 dagar häftiga strider längs en front på 60 kilometer. I dessa operationer deltaga stora truppvärdningar.

Enligt utländska krigsspecialisters uppgifter deltaga i striderna i Västöknen en välmotoriserad engelsk armé på 120.000 man, till vilken hör Australiens, Indiens och Nya Zeelands divisioner, omkring 800 tanks och pansarbilarna samt nära 500 flygplan. Enligt samma uppgifter ägde italienska överbefälet vid början av engelsmännen angrepp en armé på 200.000 man som bestod av två armékåror, stora motoriserade avdelningar och över 600 flygmaskiner. Den italienska armén förfogade över krigsläger på fronten mellan Sidi-Barran och oasen Dzharabub. I det område, där den direkta krigsverksamheten började, hade italienerna på fronten mellan Sidi-Barran och Nibevin fem divisioner.

Efter att ha tagit Sidi-Barran riktade de engelska trupperna förra veckan hela sin uppmärksamhet på den andra viktiga hamnen Sollum, vilken ligger tio kilometer från lybiska gränsen. Motoriserade engelska trupper, fortfarande svepande de retrerande italienernas högra flygel, trängde fram mot havet i riktningen Capuzzo-Bardia. Samtidigt utförde infanteriavdelningarna angrepp längs kusten.

Det italienska överbefälet lyckades skaffa hjälptrupper av de bästa motoriserade avdelningarna och artilleriet från Lybien, på detta sätt garanterande sina trupper ett tryggt återgång. Men de italienska förlusterna voro ändå stora, särskilt i fångar.

Under den 15 och 16 december ägde särdeles häftiga strider rum i Sollums omnejd (i närheten av denna stad hade italienerna under de sista månaderna skapat sig starkt befästa positioner) samt vid lybiska gränsen vid fortet Capuzzo. Med stora förluster erövrade engelsmännen efter dessa strider de ovan nämnda punkterna.

För närvarande försiggå krigsoperationer omedelbart vid den lybisk-egyptiska gränsen, ehuru några engelska motoriserade truppvärdningar hava lyckats tränga in i Lybiens gränsszon och ända till Bardis avansfästningar. Regnskurar hindra i någon mån operationerna och dessutom är den engelska armén numera 120—150 kilometer från sina baser, vilket avsevärt försvårar utrustandet av fronttrupperna.

Trots det engelska flygats dagliga luftangrepp mot den enda vägen som för från Bardia inåt landet sända italienerna stora truppvärdningar till Bardia och förbereda sig antagligen för ett slutgiltigt motstånd.

På det grekisk-albanska krigsfältet ha italienerna lyckats någorlunda befästa sin ställning vid mellersta fronten (i området vid ön Osum), men särskilt längs norra delen av fronten, dit de med hjälp av flyget skaffat lämpligen stora hjälptrupper. Initiativet ligger fortfarande i gre-

kernas händer, som utöva ett starkt påtryck vid råjongerna Klisura, Tepelen och Chimara.

I den albanska frontens norra sektor, där den italienska nionde armékårens huvudtrupper operera, är italienernas huvudmål befästheten av västra flygeln, som ligger i bergen Kamna och Mokra och norr om Pogradetz. Denna flygel är särskilt viktig, eftersom den skyddar passet genom vilket man kommer till ön Sakumb och till den enda vägen som för över Elsbab till de i Albanien opererande italienska trupperna. Hela veckan försiggå här häftiga strider, men alla grekernas försök att tränga vidare misslyckades genom italienernas häftiga motangrepp. Eftersom snön är ända till en och en halv meter djup, använder det italienska överbefälet vid dessa operationer skidtrupper.

Särskilt sega strider utkämpades förra veckan vid den italienska 11. armékårens front — i råjongerna vid Klisura och Tepelen och vid kusten nära Chimara. Efter att ha intagit Premet, Gjirakaster och Santi Quaranta, trängde de grekiska truppvärdningarna begagnade sig av förmånen av sin ställning långsamt men säkert fram. Delar av den 11. italienska armén, efter att ha dragit sig tillbaka till väl befästa positioner vid andra skyddslinjen som går genom Klisura och Tepelen och sydväst om Chimara, bjödo häftigt motstånd. Grekernas upprepade försök att tränga fram till de stora vägnaktpunkterna slogs av italienernas kraftiga motangrepp tillbaka. Efter att ha insett det omöjliga i att söka tränga genom den italienska befästa fornten, började grekerna indirekta angrepp.

Den 21 december lyckades grekerna hinna till Trebeschinska bergen (sex kilometer väster om Klisura) och erövra byarna Dukai och Salar (tio kilometer sydväst om Tepelen). Därmed ha grekerna avskurit vägen mellan Tepelen och Valona. I kustsektorn hundo grekiska trupper till berget Kalarat, samtidigt besegrade byn med samma namn (fem kilometer norr om Chimara) och byn Vuno vid vägen Chimara-Valona. Det grekiska överbefälet medgav dock självt att denna framgång har endast lokalt värde.

För närvarande sända italienerna stora hjälptrupper till den albanska gränsen, användande flygmaskiner och båtar för att göra dessanter i små bukter vid den albanska kusten. Flygmaskiner skydda de viktiga hamnarna Valina och Durazzo, där man landsätter truppvärdningar och vapen.

Det tysk-engelska kriget

De tyska luftmakternas verksamhet bestod förra veckan endast i spaningsflyg över England. Större operationer företogs endast natten till lördagen, då Liverpool blev utsatt för de häftigaste luftangrepp. Enligt engelska uppgifter utbröt flera eldsvågor i staden och många hus skadades.

Ryti Finlands president.

Helsingfors, d. 19 XII (TASS.) Enligt meddelande från Finska Notisbyrå, har till ny president i Finland valts den hittillsvarande premiärministern Risto Ryti. (ETA.)

Förra finske presidenten Kallio död.

Helsingfors, d. 20 dec. (TASS.) Finska Notisbyrå meddelar, att förra finske presidenten Kallio dött den 19 december på grund av hjärtattack. (ETA.)

Judarnas valrättigheter inskränkta i Ungern.

Budapest, d. 19 XII (TASS.) Tidningen "Pest" meddelar, att man för år 1941 endast medtar 3500 röstberättigade judar i Budapests valförteckning. Enligt motsvarande lag stryks 68.000—69.000 judar från valförteckningen, vilka således bli utan rösträttighet. (ETA.)

29.000 ihjälfrusna i Schanghai.

New York, 19. XII "Associated Press" meddelar att en stor mängd hemlösa tiggare dött på grund av den starka källden. Under loppet av innevarande år, har man hittat 29.000 ihjälfrusna människolik på Schanghai's gator. (TASS.)

I samband med de tyska luftmakternas passivitet uttryckte den engelska tidningen "Daily Telegraph and Morning Post" åsikten, att tyskarna kanske äro sysselsatta med förberedelser till invasionen i England. Detsamma påstod i sitt sista tal även Churchill. Samtidigt sade han, att man till följd av framgången i Lybien icke finge bli segerdrucken, ty detta avslutar icke kriget som kan bli mycket långvarigt.

En större aktivitet än hittills visade den engelska luftmakten, som företog upprepade angrepp mot hamnar vid tyska och franska kusten. Två luftangrepp företogs bland annat mot Berlin, varvid man fällde många bomber. Flera angrepp gjordes även mot Mannheim som redan förut åtskilliga gånger har varit föremål för engelska luftangrepp. Dessutom bör även luftangreppet mot Bergen-Oslo järnvägen i Norge nämnas.

Även med hänseende på förlusten av båtar var den gångna veckan en av de fördelaktigaste för England. Det tyska överbefälet rapporterar endast några enkla sänkningar av engelska båtar. Men Churchill säger i sitt sista tal ändå, att läget i detta avseende fortfarande är oro väckande. Detta är antagligen en hänsyftning därpå, att England ännu icke har kunnat försäkra sin sjötransport mot de tyska undervattensbåtarnas och flygmaskinernas angrepp.

Bland annat meddelade Reuter i förra veckan de officiella uppgifterna om antalet dödade och sårade under november månad. Enligt dessa uppgifter steg de genom luftangrepp dödade antal till 4588 och de sårades till 6202. Alltså är offrona antal tämligen stort, vilket tyder på lika stora materiella förluster.

Major K. Vassiljev.

Arbetande kvinnor på landet till politiskt bildningsarbete

Bildningsfolkkommissariatets Politiska avdelning har utarbetat ett program för politiskt bildningsarbete och fackverksamhet, vilket är avsett just för de arbetande kvinnorna på landet. I varje län anställs, en kvinnlig arbetskraft, vilkens uppgift är att organisera arbetet på ort och ställe. Vid folkhusen stiftas kvinnliga kommittéer. Deras uppgift är att hjälpa till vid genomförandet av valkampanjen, att organisera det politiska upplysningsarbetet, och sprida fackkunskap.

Äldre personer på skolbanken i Vörumaa.

Landsföreningarnas Fackförbunds Vabina avdelning i Vörumaa anordnar kurser i ryska språket. Deltagarantalet är över 50, däribland flera Alderatigna män. Männen vilja nämligen hinna så pass långt att de till våren kunna följa med utställningar i Sovjetunionens rundradio och likaså läsa rysk litteratur.

I Pärnumaa 754 outdelade gårdar.

I Pärnumaa finns det ännu många nya gårdar, som icke äro outdelade. Enligt officiella uppgifter finns det i hela länet sammanlagt 754 dylika. De flesta outdelade gårdarna finnas i Vändra socken — 250; vidare följer Abja med 136 gårdar, Rajangu med 70, Are med 57, Tali med 53, Thiemetsa med 38, Lelle med 30, Hallinga med 25, Soontaga med 24, Paikuse med 13, Kalsma med 12, Tostamaa med 11, Laiksaare med 9, Tori med 9, Orajõe med 8, Tahkuranna med 7, och Selsite med 2.

Till Läänemaa 161 idrottskollektiv.

I Läänemaa håller man i tvrt på med grundandet av idrottskollektiv. I hela länet grundas 161 dylika, däruv 10 vid skolorna och 56 utanför dessa. Två tredjedelar av kollektiven äro redan grundade. Organiseringsarbetet avslutas till den 15 december. Alla de nygrundade idrottskollektiven ha enhälligt beslutat att varmt understöda valrörelsen.

Vad är en kombain?

Kombainen är en komplicerad och den mest fullkomliga skördemaskin som någonsin upplunnits. Kombainen, som dras fram av en traktor, på samma gång skär säden och tröskar den, sorterar och rensar kornen samt binder stråna till kärvar. Kombainen reducerar betydligt mängden av spillad och förkortar väsentligt skördeprocessen. Kombainerna kunde i vidare utsträckning börja användas först efter det de smala självständiga bondgårdarnas tegar förenats till vidsträckt kolhos- och sovhosfält. Över hela landet skördades under år 1938 48,4% av skörden med kombainer emot 4% år 1932. I några oblater bärgades ända till 70% av skörden med kombainer. Under 1938 skördades 307,1 ha säd, solrosor och andra kulturväxter med kombainer. De första kombainerna i Sovjet togos i bruk år 1930. Redan 1938 ägde MTJ och sovhoserna tillsammans 153,5 tusen kombainer.